

periode på højst 3 år at udvide sin komité for programmer og koordinering (CPC) til 21 medlemmer og anmodede denne udvidede komité (ECPC) om at udarbejde et klart og omfattende billede af den eksisterende operationelle og forskningsmæssige virksomhed inden for FN-systemet samt fremsætte rekommandationer til en sådan modificering af eksisterende arrangementer, som måtte være påkrævet for bl. a. at sikre maksimal koncentration af givne ressourcer på programmer, der har direkte relevans for medlemsstaterne.

ECPC forelagde en foreløbig rapport for FNs 22. generalforsamling. Dens endelige rapport, fremlagdes for 24. generalforsamling tillige med en redegørelse for FN-systemets operationelle og forskningsmæssige aktiviteter på det økonomiske og sociale område.

Endelig fremlagde ECPC en håndbog for kriterier og procedurer i forbindelse med anmodninger til FN om teknisk bistand.

Rapporterne forelagdes forinden ECOSOC under rådets genoptagne 47. samling. De blev imidlertid ikke gjort til genstand for substantielle drøftelser. ECOSOC tog ved res. 1467 (XLVII) den endelige rapport fra ECPC til efterretning og videresendte den til generalforsamlingen. ECOSOC bemærkede sig især rekommandationen vedrørende rekonstruktionen af CPC.

II. Debatten.

Debatten i 2. udvalg vedrørende rapporten indledtes af *Malta*, der sammen med Trinidad og Tobago spillede en afgørende rolle under 21. generalforsamling i forhandlingerne vedrørende etableringen af ECPC. Man mente, at resultaterne af komiteens arbejde var skuffende. Det havde kun i begrænset omfang været muligt inden for det givne mandat at fremsætte forslag om forbedringer af FN-systemets organisatoriske struktur. Grunden hertil var bl. a., at komiteen i sit arbejde havde manglet ekspertbistand og heltidsmedarbejdere, og at komiteen havde afholdt for få mødesamlinger. Uanset der ikke på intergouvernementalt plan havde været udfoldet seriøse bestræbelser på i fornødent omfang at få indseende med og vurdere FN-systemets virksomhed på det økonomiske og sociale område, havde programmerne herfor været

genstand for stadig ekspansion. Malta fandt behovet for et intergouvernementalt organ til løsning af disse problemer åbenbart og nævnte, at man enten ville kunne rekonstituere CPC med henblik på at fortsætte ECPCs arbejde, eller man kunne under ECOSOC etablere en arbejdsgruppe med henblik på periodisk at foretage en gennemgang af FNs økonomiske og sociale virksomhed inden for udvalgte områder.

Holland fandt, at opnåelsen af målene for FNs 2. udviklingstiar ville blive lettet i lyset af rapporten fra ECPC samt rapporterne fra Jackson-gruppen og Pearson-kommissionen.

Sverige beklagede, at ECPC ikke havde været i stand til at udføre et fuldt tilfredsstillende arbejde, men mente dog, at der var nået visse betydningsfulde konklusioner, herunder rekommandationen vedrørende rekonstruktionen af CPC. På længere sigt burde komiteen måske have samme størrelse og sammensætning som ECOSOC. Man kunne forestille sig, at CPC med tiden ville kunne afløse ECOSOCs koordinationskomité, der sammentræder under rådets sommersession, og blive et intersessionelt organ.

I det *danske* indlæg (bilag 13) henvises til forskellige FN-organers koordinationsbestræbelser, der bl. a. var nødvendiggjort af FN-systemets decentraliserede opbygning; ECPCs etablering markerede et betydningsfuldt skridt i den rigtige retning. Omend komiteen havde nået betydningsfulde konklusioner, var forventningerne ikke blevet indfriet fuldt ud. Danmark kunne støtte rekommandationen vedrørende rekonstruktionen af CPC. Formålet hermed ville være at skabe de bedst mulige rammer for FN-systemets fortsatte ekspansion på det økonomiske og sociale område.

Danmarks interesse for FN-systemets koordinationsproblemer understregedes, og der blev givet udtryk for håbet om dansk medlemskab i det rekonstituerede CPC.

III. Resolutionerne.

1. *Brasilien* fremlagde på vegne af en række udviklingslande samt Canada, Danmark, Holland og Norge et resolutionsforslag, i hvis operative paragraf 3 ECOSOC anmodes om på sin samling i januar 1970,